

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

29. Dies Decemb. Cùm nascitur Christus; oritur origo rerum. S.
Chrysologus serm. 148.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Decemb.

Tessera.

1047

mula, vel accide; negotiis meis successum promove, vel everte; Amores, erga me hominum excita, vel odia permittite; sapientiam, famam, eruditionem, facundiam adde, vel deme. Nihil jam horum precor, vel deprecor; sit, quodcunque voles. Amorem tui solum, cum gratia tua mihi dones, & dives sum satis; nec aliud quidquam ultrà posco.

Unum, Christe peto, misero me surripi leto.

29. DIES DECEMB.

Cùm nascitur Christus; oritur origo rerum. *S. Chrysologus serm. 148.*

Christi
perfectio-
nes.

CHristus, qui, ut Deus in sinu Patris in principio erat Verbum; qui, & in tempore, in principio creavit cœlum, & terram, est rerum omnium origo, à qua una omnia oriuntur. O utinam! sicut ipse est origo omnium rerum; ita sit & origo omnium nostrarum actionum! Imò, sicut ipse est non modò Alpha, hoc est principium; sed & Omega, id est finis: sic & idem sit omnium nostrorum; & à quo ordiamur, principium, & propter quem agimus, finis operum. Et ad quem potius referemus omnia, quàm ad Jesum? in quo, ex quo, & per quem sunt omnia; cùm, quæ singula, Amorem excitant; in eo copulata sint universa. In illo est cœlorum puritas, siderum harmonia, solis nitor, imbrium fecunditas, florum pulchritudo, silvarum amœnitas, camporum ubertas, picturarum elegantia, musicæ dulcedo, gemmarum virtus, palatiorum splendor, urbium majestas, templorum magnificentia, munitio robur, exercituum potentia, epularum oblectatio, ludorum

jucunditas, amicitiarum voluptas, fortium claritas, riparum vigor, auri pretium, purpuræ decus; verborum meritum, dignitas, amabilitas rerum omnium. Quæcunque in celo, vel terra sparsa sunt, collecta tenet; & ita tenet, non quo modo in illis affulgent, sed præstantiâ infinitis gradibus altiori; adeo, ut laudes ejus attollere, per comparationem cum perfectionibus rerum conditarum; si res ipsa, non affectus ponderatur, sit ironia, & ejus irrisio, non laudatio æstimanda.

II. Sicuti si quis de Sampsonè diceret, illum formicâ robustiorem esse; aut de Davide, illum lepore, magnitudine animi præstare: nonne illum contumeliâ eos afficere, & irridere putaretur? At Christus multò magis supra perfectionem omnium creaturarum eminet; quàm supra formicam, Sampsonis robur, & supra leporem, Davidis alacritas. Amabilis est Jesus, ob res ab eo conditas, & ob gratias nobis exhibitas; sed longè amabilior, ob gratias quas in se habet. Accepta sunt mihi tua, ô Jesu! beneficia; sed acceptior est mihi Bonitas tua. Pulcher es in omnibus operibus tuis; sed pulchrior in Natura tua. Cara mihi sunt munera tua: sed carior est dextera, quâ munera porrigis. Amo igitur Te, Jesu, amor meus! quia bonis tuis me cumulas: sed etiam, si his retractis, omnibus malis me subjiceres, Te amarem; quia Amor meus erga Te flammam concipit; non tam ob id, quòd ego sum ex munere Tuo; quàm ob id, quòd Tu es ex Natura tua. Ah! nimis abjectus foret iste amor meus; si solùm ideò Te amarem, quia donis tuis divitem me facis: testudineus hîc amor esset, per humû creaturarum tuarum repens, cùm ego illum cupiâ assimilari capreæ

Decemb.

Tessera.

1049

caprea, hinnuloque cervorum, super montes aromaticum, id est, Divinarum perfectionum. Amor, qui solum opibus tuis, quas nobis elargiris, inhæret, parem se facit pecudibus; quæ semper in humum pronæ, herbis pascuntur, quas Sol producit: ad Solem verò ipsum, parentem pabuli sui, oculos attollere non curant. At ego volo Amorem meum evolare, ut Aquilam, & oculis pura luce tua defixis, radiis Divinitatis tuæ, unde omnia cætera bona mihi promanant, pasci.

III. Quid moramur, Anima mea? quid rivis, qui à Jesu profluunt, nostrum Amorem rigamus? Patet fons omnibus non in cisterna, sed in spelunca Bethleem. O origo, in ipso tuo principio immensa! ô perfectionis omnis circulus, & centrum! Apud Te consilium: apud Te ratio: apud Te cogitationes pulcherrimæ & infinitæ, & rerum omnium scientiæ & artificiorum inventa, & causarum, & naturalium, & innumerabilium mundorum cognitiones habitant. Quid memorem Beatitudinem tuam? quæ omnibus gaudiis tam exaggerata est, ut nihil illi addi, tam stabilis, ut nihil illi demere possit: tam Tibi propria, atque innata, ut Tuum vivere, sit beatè vivere. Quid æternitatem, qua tum omnes tuas perfectiones, tum omnes mobilium temporum lapsus, in unicum firmum, & immobile punctum colligis? quid Magnitudinem, quæ modum non capit? quid Immensitatem, quæ omnia spatia excedit? quid Libertatem, quæ nullius imperio libatur? quid Immortalitatem, quæ nullo ævo carpitur? quid puritatem, ad cujus comparationem, Angeli, lutum, & materia sunt? Quanta jam est & Potentia tua, quæ Sa-

Vuu 5

pien

1050   *Christiani Militis*   Decemb.
pientiam nusquam deserit? sed quidquid fieri posse
intelligit, hæc facere potest, & facere potest volendo,
Tuum velle, posse est: & promptius Tibi res est effi-
cere; quàm nobis cupere, aut fingere. Nam nec ser-
vis Tibi, nec molitione opus est; ad unicum vocis
tuæ sibilum, ex nihilo suo mundi advolant, & ante
Te provoluti, ac curvati dicunt: Ab sumus. O parve,
in fœno Deus! hæreo, stupeo, obrigesco: mens, sen-
sus, cogitatio, ratio me deficit; dum tua in Te, Te in
tuis contemplor. Tu solus mihi sufficis. Tu mihi for-
licitas, & gaudium; Tu Beatitudo, & vita: Tu A-
mor, & desiderium: Tu cœlum & terra: Tu unus,
mihi es omnia.

Fers animum lesum; nisi ames super omnia Iesum.

30. DIES DECEMB.

Tempus non erit ampliùs. *Apoc. 10. 6.*

Tempo- I.
ris utilis
usura.

UBi in novissima hora exierit è
corpore spiritus; mox tibi di-
cetur: *Tempus non erit am-
pliùs.* Ut ergò, in hac vita,
quæ est Phase, (a) id est, transitus, sic transeamus per
bona tēporalia, ut non amittamus æterna; imò ut no-
vissima hora, cum Christo transeamus (b) *ex hoc mun-
do ad Patrem*, suggero hoc penultimo anni die que-
dam documenta. Quot annis ad sex vel octo dies ab-
de te in solitudinem; & ut Christus, dic ad illam (c)
animi turbam tumultuantem: Recedite. Sequere con-
siliū Ambrosii: (d) *Intra in recessum pectoris tui, to-
tus ingredere.* Edico aliquot dies quoddam curatū,
ac fee-

(a) *Exod. 12.* (b) *Joan. 13.* (c) *Matth. 9. 4.* (d) *1. 5. de
acram. 6. 3.*